

Tzav וַיְצַו Command

Vayikra/Leviticus 6:1(8)-8:36

As pointed out last week, we will be spending the next several weeks in Vayikra, the heart of the Torah. In fact, we can look at the whole Torah as one large chiastic:

- A. **Bereshith** (Genesis) - Pre-history Israel
- B. **Shemot** (Exodus) - Israel's journey through the wilderness
- C. **Vayikra** – focus is on drawing near to the Almighty
- B1. **Bemidbar** (Numbers) – Israel's journey through the wilderness
- A1. **Devarim** (Deuteronomy) – Israel's future

Vayikra is the center of our chiastic and therefore the focal point. At the center of Vayikra is Chapter 19, known as the “holiness code”:

Vayikra 19:2 “Speak to all the congregation of the children of Israel, and say to them: ‘You shall be holy, for I יהוה your Elohim am holy.

Holiness was the goal of the Israelites from the time they received the revelation on Mount Sinai:

Shemot 19:5 ‘Now therefore, if you will indeed obey My voice and keep My covenant, then you shall be a special treasure to Me above all people; for all the earth is Mine. 6 ‘And you shall be to Me a kingdom of priests and a holy nation.’ These are the words which you shall speak to the children of Israel.”

In the book of 1st Peter, we are reminded of the continued importance of holiness:

1 Peter 1:15 but as He who called you is holy, you also be holy in all your conduct, 16 because it is written, “Be holy, for I am holy.”

When Peter reminded the people to “be holy”, was he just using a cliché or was there a Hebrew understanding that gave specific meaning to the word “holy”? Our answers can be found in the book of Vayikra, mostly in what we can learn from the sacrifices and the service of the priests. This is why the book takes on the central location of the Torah. The korban (drawing near) offerings and the purity laws were intended to enable the Israelites to live in close proximity to יהוה. This was the ideal...

Yet we know that hundreds of years later, the prophets made statements about the whole institution of sacrifices that seemed to belittle its importance. During a time of moral and spiritual decline, the prophet Amos declared:

Amos 5:21 “I hate, I despise your feast days, And I do not savor your sacred assemblies. 22 Though you offer Me burnt offer-

Tzav וַיְצַו Gebied

Vayikra/Leviticus 6:1(8)-8:36

Zoals vorige week aangehaald, zullen wij de komende weken in Vayikra, het hart van de Torah, doorbrengen. In feite kunnen wij de hele Torah als één groot chiasme zien:

- A. **Bereshith** (Genesis) - Voorgeschiedenis Israël
- B. **Shemot** (Exodus) - de reis van Israël door de wildernis
- C. **Vayikra** – de aandacht op de Almachtige benaderen
- B1. **Bemidbar** (Numeri) – de reis van Israël door de wildernis
- A1. **Devarim** (Deuteronomium) – de toekomst van Israël

Vayikra is het centrum van ons chiasme en daarom het brandpunt. In het midden van Vayikra staat Hoofdstuk 19, bekend als de “heiligheidsscode”:

Vayikra 19:2 Spreekt tot heel de vergadering van de kinderen van Israël, en zegt tot hen: ‘U zult heilig zijn, want Ik יהוה uw Elohim ben heilig.

Heiligheid was het doel van de Israëlieten vanaf de tijd dat zij de openbaring op de berg Sinai ontvingen:

Shemot 19:5 Daarom nu, als u inderdaad Mijn stem zult uitvoeren en Mijn verbond zult houden, dan zal u een speciale schat voor Mij zijn boven alle mensen; want heel de aarde is van Mij. 6 En u zult voor Mij een koninkrijk van priesters en een heilige natie zijn. Dit zijn de woorden die u tot de kinderen van Israël zult spreken.

In het boek van 1 Petrus worden wij aan het voortdurende belang van heiligheid herinnerd:

1 Pet. 1:15 maar zoals Hij die u riep heilig is, weest u ook heilig in heel uw gedrag, 16 omdat het geschreven is: “Weest heilig, want Ik ben heilig.”

Toen Petrus de mensen eraan herinnerde om “heilig te zijn”, gebruikte hij toen slechts een cliché of was er een Hebreeuws begripen dat een bijzondere betekenis aan het woord “heilig” gaf? Onze antwoorden kunnen in het boek Vayikra worden gevonden, voornamelijk in wat wij van de offers en de priesterdienst kunnen leren. Vandaar dat het boek in het midden van de Torah staat. De korban- (benaderings-) offergaven en de reinheidswetten waren bedoeld om de Israelites toe te laten om in de nabijheid van יהוה te leven. Dit was het ideaal...

Nochtans weten wij dat honderden jaren later, de profeten over de hele instelling van offers verklaringen aflegden die het belang leken te minimaliseren. Ten tijde van morele en geestelijke afgang, verklaarde de profeet Amos:

Amos 5:21 Ik haat, Ik veracht uw feestdagen, en Ik geniet niet van uw heilige samenkomsten. 22 Hoewel u Mij brandoffergaven en graanoffer-

ings and your grain offerings, I will not accept them, Nor will I regard your fattened peace offerings. 23 Take away from Me the noise of your songs, For I will not hear the melody of your stringed instruments. 24 But let justice run down like water, And righteousness like a mighty stream.

Isaiah chimes in with:

Isaiah 1:11 “To what purpose is the multitude of your sacrifices to Me?” Says יהוה. “I have had enough of burnt offerings of rams And the fat of fed cattle. I do not delight in the blood of bulls, Or of lambs or goats. 12 “When you come to appear before Me, Who has required this from your hand, To trample My courts? 13 **Bring no more futile sacrifices; Incense is an abomination to Me.** ... 16 “Wash yourselves, make yourselves clean; Put away the evil of your doings from before My eyes. Cease to do evil, 17 Learn to do good; Seek justice, Rebuke the oppressor; Defend the fatherless, Plead for the widow.

Then Jeremiah makes a statement that seems to totally refute the necessity of sacrifices:

Jeremiah 7:22 “For I did not speak to your fathers, or command them in the day that I brought them out of the land of Egypt, concerning burnt offerings or sacrifices. 23 “But this is what I commanded them, saying, ‘Obey My voice, and I will be your Elohim, and you shall be My people. And walk in all the ways that I have commanded you, that it may be well with you.’”

By the time of Jeremiah, the people were confusing the means with the end. They saw sacrifices as an end in themselves. They did not see the sacrifices as pointing to something deeper in the idea of serving Elohim. When a person brought a korban, a sacrifice meant to “draw near”, it should have paralleled the renouncing their own will, their own power and their self-sufficiency. As they repented, the death of the animal represented the “old self”, so that the “new self” might be born.

Pagan nations also had sacrificial systems. When these nations sacrificed to their gods it was for the purpose of placating those gods. After the routine of the sacrifice, these pagans were free to live their lives as they chose. From outside appearances, their sacrifices were not that much different than those performed by the nation of Israel.

The system of sacrifices given by the Father to His chosen people was designed to bring about certain fundamental transformations in individuals and the nation as a whole. Amos, Jeremiah, and Isaiah were aware that the people had lost this understanding. The transformation was not occurring, and the holy act of korban often mirrored a

gaven aanbiedt, zal Ik ze niet aannemen, noch zal Ik aandacht schenken aan uw vetgemeste vredes-offergaven. 23 Haal het lawaai van uw liederen van Mij weg, want Ik kan de melodie van uw snaarinstrumenten niet horen. 24 Maar laat rechtvaardigheid als water neerstromen, en gerechtigheid als een machtige stroom.

Jesaiah stemt daarmee in met:

Isaiah 1:11 “Tot wat dienen die vele offers aan Mij?” zegt יהוה. “Ik heb genoeg gehad van brand offergaven van rammen en het vet van doorvoed vee. Ik heb geen lust in het bloed van stieren, of van lammeren of geiten. 12 Wanneer u vóór Mij komt verschijnen, Wie heeft dit van uw hand vereist om Mijn hoven te vertrappelen? 13 **Breng geen zinloze offers meer; wierook is een gruwel voor Mij.** ... 16 Was uzelf, maakt uzelf schoon; doet het boze van uw daden van vóór Mijn ogen weg. Stop met kwaad te doen, 17 leer om goed te doen; Streef naar rechtvaardigheid, berisp de onderdrukker; Verdedig de vaderloze, pleit voor de weduwe.”

Dan legt Jeremiah een verklaring af die de noodzaak van offers totaal lijkt te weerleggen:

Jeremiah 7:22 Want Ik sprak niet tot uw vaders, of beval hen niet betreffende brandoffergaven of slachtoffers ten dage dat Ik hen uit het land van Egypte bracht. 23 Maar dit is wat Ik hen beval, zeggend: ‘Gehoorzaam Mijn stem, en Ik zal uw Elohim zijn, en u zult Mijn volk. En wandel in alle wegen die Ik u heb bevolen, opdat het met u goed kan zijn. ‘

Ten tijde van Jeremiah, verwisselde het volk de middelen met het doel. Zij zagen slachtoffers als een doel op zich. Zij zagen de slachtoffers niet als naar iets dieper verwijzend in de richting van Elohim dienen. Wanneer iemand een korban bracht, een slachtoffer bedoelt om “te naderen”, had het moeten samengaan met het verzaken van hun eigen wil, hun eigen macht en hun onafhankelijkheid. Als zij spijt hadden, vertegenwoordigde de dood van het dier de “oude ik”, zodat de “nieuwe ik” kon geboren worden.

Heiden naties hadden ook offersystemen. Wanneer deze naties aan hun goden offerden was het voor het kalmeren van die goden. Na de routine van het offer, waren deze heidenen vrij om hun leven te leven zoals zij verkozen. Van de buitenkant gezien, waren hun slachtoffers niet zoveel verschillend van die door de natie van Israël werden verricht.

Het systeem van offers die door de Vader aan Zijn uitverkoren volk gegeven was ontworpen om bepaalde fundamentele transformaties in individuen en de natie als geheel te bewerkstelligen. Amos, Jeremiah, en Isaiah waren zich ervan bewust dat het volk dit begrip was kwijtgeraakt. De transformatie kwam niet voor, en de heilige handeling van korban weerspie-

pagan sacrifice. The prophets were not against the institution, but they recognized that they had slipped into idolatry.

In the 1st century, the purity of worship that should have characterized the sacrifices was severely compromised. The Gospels portray for us the passion that Yeshua had for the activity that was going on in the Temple:

John 2:14 And He found in the temple those who sold oxen and sheep and doves, and the moneychangers doing business. 15 When He had made a whip of cords, He drove them all out of the temple, with the sheep and the oxen, and poured out the changers' money and overturned the tables. 16 And He said to those who sold doves, "Take these things away! Do not make My Father's house a house of merchandise!" 17 Then His disciples remembered that it was written, "Zeal for Your house has eaten Me up."

Okay, now let's take a serious look at what we can learn about "drawing near" from our parasha. At first glance it seems that we are reading mostly what we read last week in parashat Vayikra. Quickly, however, we realize that the two sets of commands are addressed to wholly different audiences. Last week's parasha opened with יהוה instructing Moshe to "speak to the children of Israel":

Vayikra 1:2 "Speak to the children of Israel, and say to them: 'When any one of you brings an offering to יהוה....

This week in our parasha, the command is aimed specifically at the priestly division of the Levites:

Vayikra 6:9 "Command Aharon and his sons, saying, 'This is the law of the burnt offering...

Continuing with the differences, parashat Vayikra depicts the average man of Israel as totally involved with the bringing of his offering. In the case of the burnt offering, he is the one who will bring his animal to the Tabernacle, place his hands upon the animal's head and slaughter it:

Vayikra 1:3 ' If his offering is a burnt sacrifice of the herd, let him offer a male without blemish; he shall offer it of his own free will at the door of the tabernacle of meeting before יהוה . 4 'Then he shall put his hand on the head of the burnt offering, and it will be accepted on his behalf to make atonement for him. 5 'He shall kill the bull before יהוה ...

In contrast, this week we read nothing of the individual who offers the sacrifice. We must point out, however, that last week was not only about the individual. There were many instructions given to the priests concerning their participation with the sacrifice. Vayikra 1 continues on:

gelde vaak een heidens offer. De profeten waren niet tegen de instelling, maar zij erkenden dat zij in afgoderij waren gevallen.

In de 1ste eeuw, werd de zuiverheid van verering, die de offers zou moeten gekenmerkt hebben, zwaar in opspraak gebracht. De evangeliën beelden voor ons de gedrevenheid uit van Yeshua voor de activiteit die in de Tempel plaatsvond:

John 2:14 En Hij vond in de tempel hen die ossen en schapen en duiven verkochten, en de geldwisselaars zaken doend. 15 Toen Hij een zweep van koorden had gemaakt, dreef Hij ze allen uit de tempel, met de schapen en de ossen, en goot het geld van de wisselaars uit en keerden de tafels om. 16 En Hij zei tot hen die duiven verkochten: Neemt deze dingen weg! Maak van het huis van Mijn Vader geen handelshuis!" 17 Toen herinnerden Zijn discipelen zich dat het was geschreven: "De ijver voor Uw huis heeft Mij opgegeten."

O.k., laten we nu eens goed kijken naar wat wij vanuit onze parasha kunnen leren over "benaderen". Op het eerste zicht lijkt het dat wij grotendeels lezen wat wij vorige week in parashat Vayikra lezen. Snel, echter, stellen wij vast dat de twee reeksen geboden aan een totaal verschillend publiek worden gericht. De parasha van vorige week begon met יהוה die Moshe opdroeg om "tot de kinderen van Israël te spreken":

Vayikra 1:2 "Spreek tot de kinderen van Israel, en zeg tot hen: 'Wanneer iemand van u een offergave aan יהוה brengt, ...

Deze week wordt in onze parasha het bevel specifiek op de priesterafdeling van de Levites gericht:

Vayikra 6:9 "Beveel Aaron en zijn zonen, zeggende: 'Dit is de wet op de brandoffergave....

Vervolgend met de verschillen, schildert parashat Vayikra de gemiddelde man van Israël af als totaal betrokken bij het brengen van zijn offergave. In het geval van de brandoffergave is hij degene die zijn dier naar het Tabernakel zal brengen, zijn handen op de kop van het dier zal leggen en het zal slachten:

Vayikra 1:3 Als zijn offergave een brand offer van de kudde is, laat hem een gaaf mannetje aanbieden; hij zal het uit eigen vrij wil bij de deur van de tabernakel van samenkomst vóór יהוה aanbieden. 4 Dan zal hij zijn hand op de kop van het brandoffer leggen, en het zal ten behoeve van hem worden aanvaard om verzoening voor hem te doen. 5 Hij zal de stier vóór יהוה doden...

Deze week lezen wij daarentegen niets van het individu dat het offer aanbiedt. Wij moeten er echter op wijzen dat het vorige week niet alleen over het individu ging. Aan de priesters werden veel instructies gegeven betreffende hun deelname aan het offer. Vayikra 1 gaat verder met:

Vayikra 1:5 ... and the priests, Aharon's sons, shall bring the blood and sprinkle the blood all around on the altar that is by the door of the tabernacle of meeting. 6 'And he shall skin the burnt offering and cut it into its pieces. 7 'The sons of Aharon the priest shall put fire on the altar, and lay the wood in order on the fire. 8 'Then the priests, Aharon's sons, shall lay the parts, the head, and the fat in order on the wood that is on the fire upon the altar; 9 'but he shall wash its entrails and its legs with water. And the priest shall burn all on the altar as a burnt sacrifice, an offering made by fire, a sweet aroma to יהוה .

As parashat Vayikra continues, the procedures for the priests will be detailed for each particular animal. With all of this detail, why would we need another parasha to give MORE directions to the priests? Is there something more to add? In fact, very soon into our parasha, we are made aware of a new instruction:

Vayikra 6:9 "Command Aharon and his sons, saying, 'This is the law of the burnt offering: The burnt offering shall be on the hearth upon the altar all night until morning, and the fire of the altar shall be kept burning on it.

We note that our parasha picks up where we left off last week. The burnt offering is to burn on the altar all night long. Next the Torah will begin to list the instructions for the clearing of the ashes from the altar and the maintenance of a continual fire (6:3-6). So whereas last week we were concerned with the actual process of the offering, the laws of the burnt offering presented by this week's parasha describe the aftermath of the offering.

Let's attempt to summarize. Last week we were focused on the individual as he was an active participant in the "drawing near" process of the sacrifice. This week we are focused on the role that the priest will play in the ongoing, permanent features of the sacrifice. More on that later.

Why should these instructions to the priesthood matter to us? Because as believers in Messiah, we belong to the priesthood:

1 Peter 2:9 But you are a chosen generation, a royal priesthood, a holy nation, His own special people, that you may proclaim the praises of Him who called you out of darkness into His marvelous light;

Revelation 1:6 and has made us kings and priests to His Yah and Father, to Him be glory and dominion forever and ever. Amen.

Vayikra 1:5 ... en de priesters, Aharon's zonen, zullen het bloed brengen en het bloed rondom op het altaar sprenkelen dat bij de deur van de tabernakel van samenkomst is. 6 En hij zal de brandoffergave villen en het in zijn stukken snijden. 7 De Zonen van Aharon de priester zullen vuur op het altaar brengen, het hout op het vuur schikken. 8 Dan zullen de priesters, de zonen van Aharon, de delen, het hoofd, en het vet op het hout schikken dat op het vuur op het altaar is; 9 maar hij zal zijn ingewanden en zijn poten met water wassen. En de priester zal alles op het altaar als een brandoffer verbranden, een offergave middels vuur gebracht, een zoet aroma aan יהוה.

Naarmate parashat Vayikra verdergaat, zullen de procedures voor de priesters worden gedetailleerd voor elk dier apart. Waarom zouden wij met al deze details, een andere parasha nodig hebben om MEER aanwijzingen aan de priesters te geven? Is er nog meer aan toe te voegen? In feite worden wij, in onze parasha, zeer spoedig bewust gemaakt van een nieuwe instructie:

Vayikra 6:9 Beveel Aharon en zijn zonen, zeggend: 'Dit is de wet van de brandoffergave: De brandoffergave zal de hele nacht tot ochtend op de haard op het altaar zijn, en het vuur van het altaar zal erop brandend worden gehouden.

Wij merken op dat onze parasha verdergaat waar wij vorige week stopten. De brandoffergave moet de hele nacht op het altaar branden. Vervolgens zal de Torah de instructies voor het opruimen van de as van het altaar en het behouden van een voortdurend vuur beginnen op te sommen (6:3-6). Dus terwijl wij vorige week bij het eigenlijke proces van het aanbieden betrokken waren, beschrijven de wetten van de brandoffergave door parasha van deze week aangeboden de nasleep van het aanbieden.

Laten we proberen samen te vatten. Vorige week waren wij gefocust op het individu als een actieve deelnemer in het "benadering" proces van het offer. Deze week zijn wij gericht op de rol die de priester zal spelen in de permanente aspecten van het aan de gang zijnde offer. Later meer hierover.

Waarom zouden deze instructies aan het priesterschap ons wat moeten schelen? Omdat wij als gelovigen in Messiah, tot het priesterschap behoren:

1 Pet. 2:9 Maar gij zijt een uitverkoren generatie, een koninklijk priesterschap, een heilige natie, Zijn eigen bijzonder volk, opdat gij de lof moogt verkondigen van Hem die u uit de duisternis in Zijn wonderbaar licht geroepen heeft.

Opb. 1:6 en ons tot koningen en priesters voor Zijn God en Vader gemaakt heeft; aan Hem zij glorie en heerschappij voor eeuwig. Amen.

That does not mean that we are Levites. There have been changes made to the priesthood:

Hebrews 7:11 *Therefore, if perfection were through the Levitical priesthood (for under it the people received the law), what further need was there that another priest should rise according to the order of Melchizedek, and not be called according to the order of Aharon? 12 For the priesthood being changed, of necessity there is also a change of the law. 13 For He of whom these things are spoken belongs to another tribe, from which no man has officiated at the altar. 14 For it is evident that our Adonai arose from Judah, of which tribe Moshe spoke nothing concerning priesthood. 15 And it is yet far more evident if, in the likeness of Melchizedek, there arises another priest 16 who has come, not according to the law of a fleshly commandment, but according to the power of an endless life. 17 For He testifies: “You are a priest forever According to the order of Melchizedek.”*

As believers in Messiah Yeshua, we are privileged to be a part of the priesthood of Melchizedek. The priesthood of Melchizedek is the heavenly kingdom that Yeshua said has now come:

Matthew 10:7 *“And as you go, preach, saying, ‘The kingdom of heaven is at hand.’”*

Yeshua told many parables about the kingdom of heaven. He compares it to a treasure:

Matthew 13:44 *“Again, the kingdom of heaven is like treasure hidden in a field, which a man found and hid; and for joy over it he goes and sells all that he has and buys that field. 45 “Again, the kingdom of heaven is like a merchant seeking beautiful pearls, 46 “who, when he had found one pearl of great price, went and sold all that he had and bought it.”*

Matthew 13:52 *Then He said to them, “Therefore every scribe instructed concerning the kingdom of heaven is like a householder who brings out of his treasure things new and old.”*

Do you suppose the “new treasure” is this change in the priesthood? Are the “old treasures” the Shabbat, festivals, kosher eating, etc.?

Okay, now let's return to our burnt offering in the Tabernacle. We already mentioned that the individual bringing the sacrifice was commanded to “place his hands on the head of the offering”:

Dat betekent niet dat wij Levieten zijn. Er werd wat aan het priesterschap veranderd:

Hebr. 7:11 *Daarom, indien de perfectie door het Levietische priesterschap (want daaronder heeft het volk de wet gekregen) zou zijn, welke verdere behoefte was er dat een ander priester zou opstaan volgens de orde van Melchizedek, en niet geroepen zijn volgens de orde van Aaron? 12 Want door het gewijzigde priesterschap, is er noodzakelijk ook een wijziging van de wet. 13 Want Hij over wie deze dingen gezegd worden, behoort tot een andere stam, waarvan niemand aan het altaar voorgegaan is. 14 Want het is evident dat onze Adonai uit Judah opstond, van de stam waarover Mozes niets sprak m.b.t. het priesterschap. 15 En het is nog veel meer duidelijk indien er, in de gelijkenis van Melchizedek, een andere priester opstaat 16 die niet volgens de wet van een vleselijk gebod gekomen is, maar naar de kracht van een eindeloos leven. 17 Want Hij getuigt: “Gij zijt een priester voor eeuwig naar de orde van Melchizedek.”*

Als gelovigen in Messiah Yeshua, zijn wij bevoorrecht om een deel van het priesterschap van Melchizedek te zijn. Het priesterschap van Melchizedek is het hemelse koninkrijk waarvan Yeshua zei dat het nu gekomen was:

Mat. 10:7 *“En als gij gaat, preek, zeggend: ‘Het koninkrijk van de hemel is nabij.’”*

Yeshua vertelde veel parabels over het koninkrijk van de hemel. Hij vergelijkt het met een schat.

Mat. 13:44 *Nogmaals, het koninkrijk van de hemel is als een schat verborgen in een veld, die een mens vond en verborg; en uit vreugde daarover gaat hij en verkoopt alles wat hij heeft en koopt dat veld. 45 Nogmaals, het koninkrijk van de hemel is als een handelaar die mooie parels zocht, 46 die, toen hij één parel van grote waarde gevonden had, heenging en alles verkocht wat hij had en die kocht.*

Mat. 13:52 *Toen zei Hij tot hen: “Daarom, elke in het koninkrijk van de hemel onderwezen schriftgeleerde is als een gezinshoofd die uit zijn schat nieuwe en oude dingen tevoorschijn brengt.”*

Denkt u dat de “nieuwe schat” deze verandering van priesterschap is? Zijn de “oude schatten” de Shabbat, festivals, kosher eten, enz.?

O.k., laten we terugkeren naar onze brandoffergaven in de Tabernakel. Wij vermeldden reeds dat het individu dat het offer brengt werd bevolen om “zijn handen op de kop van de offergave te plaatsen”:

Vayikra 1:4 'Then he shall put his hand on the head of the burnt offering, and it will be accepted on his behalf to make atonement for him.

This procedure was repeated in other animal offerings (3:2, 4:4, 4:29). What was the meaning behind this act? On the simplest level, the act of "placing of the hands" signifies a symbolic act of connection and ownership. But there are a couple of other stories in the Torah that may help us to understand an even deeper symbolism.

When Moshe was told that he would die soon, he requested the appointing of a successor. Note יהוה's response:

***Bemidbar 27:15** Then Moshe spoke to יהוה , saying: 16 "Let יהוה , the Elohim of the spirits of all flesh, set a man over the congregation, 17 "who may go out before them and go in before them, who may lead them out and bring them in, that the congregation of יהוה may not be like sheep which have no shepherd." 18 And יהוה said to Moshe: "Take Yehoshua the son of Nun with you, a man in whom is the Spirit, and lay your hand on him;*

By placing his hands upon Yehoshua as his successor, Moshe symbolically transfers some of His essence, his very identity to Yehoshua. It is a sort of "identity fusion". Because Moshe has transferred something to Yehoshua, Yehoshua becomes "of" Moshe! Don't miss the picture being painted for us here! Yehoshua is a type and shadow of Yeshua...this is the picture of Yeshua and Moshe fused together into one essence! Yehoshua will become Moshe's successor, but the laying of hands shows their inseparable identities.

Likewise the presenter of the sacrifice "fuses his identity" with the animal offered that will achieve atonement for him. There is another Torah picture of this sort of "substitution plus identity" that gives us an even greater understanding. Abraham was also commanded to bring a burnt offering:

***Bereshith 22:2** Then He said, "Take now your son, your only son Isaac, whom you love, and go to the land of Moriah, and offer him there as a burnt offering on one of the mountains of which I shall tell you."*

יהוה commanded Abraham to offer up that which was more important to him than his own self. By sacrificing his own son, he was also sacrificing his vision of the future nation. But as the story goes, at the last second Isaac is spared and Abraham lifts up his eyes to see a ram:

***Bereshith 22:13** Then Abraham lifted his eyes and looked, and there behind him was a ram caught in a thicket by its horns. So Abraham went and took the ram, and offered it up for a burnt offering instead of his son.*

Vayikra 1:4 Dan zal hij zijn hand op de kop van de brandoffergave leggen, en het zal uit zijn naam worden aanvaard om voor hem verzoening te doen.

Deze procedure werd herhaald voor andere dieroffergaven (3:2, 4:4, 4:29). Wat was de betekenis achter deze daad? Op het eenvoudigste niveau betekent het "opleggen van de handen" een symbolische handeling van verbondenheid en bezitting. Maar er zijn nog andere verhalen in de Torah die ons kunnen helpen om een nog diepere symboliek te begrijpen.

Toen Moshe werd verteld dat hij spoedig zou sterven, verzocht hij om de aanstelling van een opvolger. Let op יהוה's reactie:

***Bemidbar 27:15** Toen sprak Moshe tot יהוה , zeggend: 16 "Laat יהוה , de Elohim van de geesten van alle vlees, een man over de vergadering plaatsen, 17 die vóór hen kan uitgaan en ingaan, die hen kan uitleiden en hen binnenbrengen, opdat de vergadering van יהוה niet zou zijn als schapen die geen herder hebben." 18 En יהוה zei tot Moshe: "Neem Yehoshua de zoon van Nun met u, een mens in wie de Geest is, en leg uw hand op hem;*

Door zijn handen op Yehoshua als zijn opvolger te leggen, brengt Moshe symbolisch wat van Zijn wezen, zijn eigenlijke identiteit op Yehoshua over. Het is een soort "identiteitsfusie". Omdat Moshe iets naar Yehoshua heeft overgebracht, wordt Yehoshua "van" Moshe! Laat het beeld dat hier voor ons wordt geschilderd u niet ontgaan! Yehoshua is een type en een schaduw van Yeshua... dit is het beeld van Yeshua en Moshe die samen tot één wezen wordt versmolten! Yehoshua zal de opvolger van Moshe worden, maar het opleggen van handen toont hun niet te scheiden identiteiten.

Zo ook "versmelt de identiteit" de aanbieder van het slachtoffer met het aangeboden dier dat verzoening voor hem zal bewerken. Er is nog een Torahbeeld van dit soort "vervanging met identiteit" dat ons een nog beter begrip geeft. Abraham werd ook geboden om een brandoffergave te brengen:

***Bereshith 22:2** Toen zei Hij: "Neem nu uw zoon, uw enige zoon Isaac, die u liefhebt, en ga naar het land van Moriah, en bied hem daar aan als een brandoffergave op één van de bergen waarvan Ik u zal vertellen."*

יהוה gebood Abraham om dat wat voor hem belangrijker was dan zichzelf, op te offeren. Door zijn eigen zoon te offeren, offerde hij ook zijn visie van de toekomstige natie. Maar zoals het verhaal gaat, wordt Isaac op het laatste nippertje gespaard en heft Abraham zijn ogen op om een ram te zien:

***Bereshith 22:13** Toen hief Abraham zijn ogen op en zag, en daar achter hem was een ram door zijn hoornen in een struikgewas gevangen. Dus ging Abraham en nam de ram, en offerde die op als een brandoffer in plaats van zijn zoon.*

Abraham still sacrificed a burnt offering. The ram became a substitute for his son. Here is what the Jewish sage Rashi had to say about this:

“...what is (the meaning of) in place of his son? On every labor that he did, he prayed (to God) and said: Let it be your will that this be AS IF it was done to my son, as if my son was slaughtered, as if his blood was sprinkled...”

In other words, Abraham understood that the ideal of sacrifice of the self demands fulfillment, if only symbolically. Abraham interpreted the sudden appearance of the ram as an act of providence, as an act of divine mercy that allowed him to substitute the ram for his son. According to our Jewish sages...the story of Isaac constitutes not so much a test of his faith or courage, but the teaching of the lesson of total dedication to God, the offering of one's very self, and יְהוָה's MERCIFUL ACCEPTANCE OF A SUBSTITUTE!!! As you can see, the burnt offering was meant to point to our identity with and the merciful provision of a substitute sacrifice for our sins. **Baruch HaShem!**

Let's return to the commands for the priest as he deals with the daily upkeep of the Altar beginning in the morning:

Vayikra 6:9 “*Command Aharon and his sons, saying, ‘This is the law of the burnt offering: The burnt offering shall be on the hearth upon the altar all night until morning, and the fire of the altar shall be kept burning on it. 10 ‘And the priest shall put on his linen garment, and his linen trousers he shall put on his body, and take up the ashes of the burnt offering which the fire has consumed on the altar, and he shall put them beside the altar. 11 ‘Then he shall take off his garments, put on other garments, and carry the ashes outside the camp to a clean place. 12 ‘And the fire on the altar shall be kept burning on it; it shall not be put out. And the priest shall burn wood on it every morning, and lay the burnt offering in order on it; and he shall burn on it the fat of the peace offerings. 13 ‘A fire shall always (tamid - תמיד) be burning on the altar; it shall never go out.”*

The ashes of the previous night's daily sacrifice were still considered to be holy. They were the trace evidence that something holy had occurred, and as remnants of that holiness they were precious. What might be considered menial work in the eyes of the casual observer was an important job in the eyes of the Almighty. It was an act of humility and even a priest was not too high to clean and remove ash.

Note the repeat of the expression that the fire on the Altar is “kept burning” (6:9, 12, 13). It is a continual (tamid - תמיד) fire. In 6:12 we see that the priest adds wood to ensure this continual fire, being careful

Abraham offerde nog altijd een brandoffer. De ram werd een vervanging voor zijn zoon. Hier is wat Joodse wijze Rashi hierover te vertellen had:

“... wat is (de betekenis van) in plaats van zijn zoon? Bij elk werk dat hij deed, bad hij (tot God) en zei: Laat het uw wil zijn opdat dit zij ALSOF het aan mijn zoon werd gedaan, alsof mijn zoon werd geslacht, alsof zijn bloed werd gesprenkeld ...”

M.a.w., Abraham begreep dat het ideaal van het ik te offeren om vervulling vraagt, zij het slechts symbolisch. Abraham interpreteerde het plotse opduiken van de ram als een daad van voorzienigheid, als een daad van goddelijk erbarmen die hem toestond om de ram te ruilen voor zijn zoon. Volgens onze Joodse wijzen... vormt het verhaal van Isaac niet zozeer een test van zijn geloof of moed, maar het onderwijzing van de les van totale toewijding aan God, het aanbieden van het eigen ik, en יְהוָה's MILDE AANVAARDING VAN EEN SUBSTITUUT!!! Zoals u kunt zien, moest de brandoffergave wijzen op onze identiteit met en de milde voorziening van een vervangingsoffer voor onze zonden. **Baruch HaShem!**

Laten we terugkeren naar de geboden voor de priester wanneer hij te maken krijgt met het dagelijkse onderhoud van het Altaar 's morgens vroeg:

Vayikra 6:9 *Beveel Aharon en zijn zonen, zeggend: ‘Dit is de wet van de brandoffergave: De brandoffergave zal de hele nacht tot de ochtend op de haard op het altaar zijn, en het vuur van het altaar zal erop brandend worden gehouden. 10 En de priester zal zijn linnen kledij aandoen, en zijn linnen broek om zijn lichaam doen, en de as van de brandoffergave opnemen die het vuur op het altaar heeft verteerd, en hij zal ze naast het altaar doen. 11 Dan zal hij zijn kledij uitdoen, andere kledij aandoen, en de as buiten het kamp naar een schone plaats dragen. 12 En het vuur zal op het altaar brandend worden gehouden; het zal niet uitgedoofd worden. En de priester zal er elke ochtend hout op branden en de brandoffergave er op schicken; en hij zal er op het vet van de vredeoffergave verbranden. 13 Een vuur zal altijd (tamid - תמיד) brandend op het altaar zijn; het zal nooit uitgaan.”*

De as van het dagelijkse offer van de vorige nacht werd nog steeds als heilig beschouwd. Zij waren het sporenbewijs dat iets heiligs was gebeurd, en als resten van dat heilige waren zij kostbaar. Wat voor de toevallige waarnemer als minderwaardig werk kon worden beschouwd was in de ogen van de Almachtige een belangrijke baan. Het was een daad van nederigheid en zelfs een priester was niet te verheven om schoon te maken en as te verwijderen.

Bemerk de herhaling van de uitdrukking dat het vuur op het Altaar wordt “brandend gehouden” (6:9, 12, 13). Het is een aanhoudend (tamid - תמיד) vuur. In 6:12 zien wij dat de priester hout toevoegt om dit aanhoudend vuur te verzekeren,

that the fire does not go out. Carefully reread what happens next...I'll use emphasis in verse 12 to make it simple to see:

Vayikra 6:12 ... And the priest shall burn wood on it every morning, and lay the burnt offering in order on it; and he shall burn on it the fat of the peace offerings.

“On it” is referring to the fire. The fire has become our focal point. The fire on the Altar must burn continually without interruption. Where did this fire come from initially? Next week we will see that the fire descended from heaven onto the Altar on the eighth day of the consecration of the Tabernacle:

Vayikra 9:24 and fire came out from before יהוה and consumed the burnt offering and the fat on the altar. When all the people saw it, they shouted and fell on their faces.

The continual fire was the Presence of the Shekhinah glory, thus it was important that this fire did not cease. יהוה lit the original fire which burned on the Altar. That is why He commanded that it never go out. Only this fire will be appropriate to burn the sacrifices necessary for the people to “draw near” to the Almighty.

Do you remember the details of the construction of this Altar? It was made of acacia wood, covered with bronze. Note the symbolism:

- **Acacia wood** – The incorruptible wood - Yeshua in the flesh
- **Bronze** – judgment
- **Fire** – His Glory
- **Offerings** – Yeshua's sacrifice

To allow the fire to go out would ruin the picture. Yeshua is an eternal sacrifice, forever satisfying the requirements of the Law. The continuity of the fire on the Altar fused together every single sacrifice so that they could, symbolically, be seen as ONE sacrifice for ALL. Amazing!

Israel had to carry this fire with them wherever they went. How did they keep the fire burning when transporting the Altar? The Tabernacle was made to be portable. Bemidbar 4:13 explains that when it was time to move the Tabernacle, they were to take the ashes from the Altar and spread a purple cloth over the top of it. How would this work if a fire was continually burning on the top of the Altar? Rashi explains that they covered the holy flames with a large, overturned copper pot. Starved of oxygen, the fire would be reduced to hot, live coals that could be rekindled when the coverings were removed from the Altar.

Today that fire has found a resting place in our hearts. We are His Tabernacle and the fire of His Presence now burns within us. Therefore we too must not allow our fire to go out. Each new day we should begin with a tending to the flame upon which

er zorg voor dragend dat het vuur niet uitgaat. Herlees zorgvuldig wat vervolgens gebeurt... Ik zal in vers 12 onderlijning gebruiken om het makkelijk te zien:

Vayikra 6:12 ... En de priester zal er elke ochtend hout op branden en de brandoffergave er op schikken; en hij zal er op het vet van de vrede-offergave verbranden.

“Er op” verwijst naar het vuur. Het vuur is ons brandpunt geworden. Het vuur op het Altaar moet aanhoudend zonder onderbreking branden. Waar kwam dit vuur aanvankelijk vandaan? Volgende week zullen wij zien dat het vuur van de hemel op het Altaar neerdaalde, op de achtste dag van de wijding van de Tabernakel:

Vayikra 9:24 en vuur kwamen uit van vóór יהוה en verteerde de brandoffergave en het vet op het altaar. Toen alle het volk het zag, schreeuwden zij en vielen op hun aangezichten.

Het aanhoudende vuur was de Aanwezigheid van de Shekhinah heerlijkheid; het was dus belangrijk dat dit vuur niet ophield. יהוה ontstak het originele vuur dat op het Altaar brandde. Daarom beval Hij dat het nooit uitgaat. Enkel dit vuur zal aangewezen zijn om de voor het volk noodzakelijke offers te verbranden om tot de Almachtige te “naderen”.

Herinnert u zich de details over de bouw van dit Altaar? Het was gemaakt van acaciahout, bedekt met brons. Bemerkt de symboliek:

- **Acacia hout** – Het onvergankelijk hout - Yeshua in 't vlees
- **Brons** – oordeel
- **Vuur** – Zijn Glorie
- **Aanbiedingen** – Yeshua's offer

Toestaan dat het vuur zou uitgaan zou 't beeld bederven. Yeshua is een eeuwig offer, voor altijd aan de vereisten van de Wet voldoende. De continuïteit van het vuur op het Altaar smolt alle afzonderlijke offers aaneen zodat zij, symbolisch, als ÉÉN offer voor ALLEN konden worden gezien. Verbazend!

Israël moest dit vuur met zich meedragen eender waar zij gingen. Hoe hielden zij het vuur brandend als ze het Altaar vervoerden? De Tabernakel was gemaakt om draagbaar te zijn. Bemidbar 4:13 verklaart dat wanneer het tijd was om de Tabernakel te verplaatsen, zij de as van het Altaar moesten nemen en een purperen doek er overheen uitspreiden. Hoe werkte dit als een vuur aanhoudend op de bovenkant van het Altaar brandde? Rashi verklaart dat zij de heilige vlammen bedekten met een grote, omgekeerde koperen pot. Door tekort aan zuurstof, zou het vuur tot hete, gloeiende kolen worden herleid die opnieuw konden worden ontstoken wanneer de bedekkingen van het Altaar werden verwijderd.

Vandaag heeft dat vuur een rustplaats in onze harten gevonden. Wij zijn Zijn Tabernakel en het vuur van Zijn Aanwezigheid brandt nu binnenin ons. Daarom moeten ook wij niet toestaan dat ons vuur uitgaat. Elke nieuwe dag zouden wij moeten beginnen met een neigen naar de vlam waarop wij

we can lay our sacrifices. Remove yesterday's ashes, add fresh fuel, fan the coals, and stoke the fire of love in your heart.

2 Timothy 1:6 For this reason I remind you to fan into flame the gift of יהוה , which is in you through the laying on of my hands.

1 Thess. 5:19 Do not put out the Spirit's fire;

I'd like to change directions now and focus on the peace offering. To begin, let's return to the details of the peace offering from last week:

Vayikra 3:3 And he shall bring near from the sacrifice of the peace offering, a fire offering to יהוה: all the fat that covers the inner parts or is connected to them, 4 both kidneys (kilyah - כִּלְיָה) with the fat on them near the loins, and the covering of the liver (kaved - כָּבֵד), which he will remove with the kidneys. 5 Then Aharon's sons are to burn it on the altar on top of the burnt offering that is on the burning wood, as an offering made by fire, an aroma pleasing to יהוה .

Notice that fat is cut away revealing the inner parts...i.e. our inner motives:

Hebrews 4:12 For the word of Yah is living and powerful, and sharper than any two-edged sword, piercing even to the division of soul and spirit, and of joints and marrow, and is a discerner of the thoughts and intents of the heart.

The kidneys and liver are organs that work together to filter the blood in order to purify it. The Hebrew word for kidneys (kilyah - כִּלְיָה) is also a word for the "mind" (Psalm 26:2), not the emotions. The "mind" is what must rule our lives and that is what we must put on the altar so that we are able to subject our will to יהוה's will. A person with a kidney problem is often told to drink a lot of water. Consuming the "water of the Word" is what purifies our mind. The Hebrew word for liver (kaved - כָּבֵד) is the word for "heavy", "important" or "glory". We must also put our own glory up on the altar that we may in turn glorify Him.

Now let's return to our parasha for this week and note the information given to the priests concerning the peace offering which was offered as a thanksgiving offering:

Vayikra 7:11 ' This is the law of the sacrifice of peace offerings which he shall offer to יהוה : 12 'If he offers it for a thanksgiving, then he shall offer, with the sacrifice of thanksgiving, unleavened cakes mixed with

onze offers kunnen leggen. Verwijder de as van gisteren, voeg verse brandstof toe, blaas op de kolen, en stook het vuur van liefde in uw hart op.

2 Tim. 1:6 Om deze reden herinner ik u eraan de gift van יהוה in vlam te blazen, die in u is door het opleggen van mijn handen.

1 Tess. 5:19 Doof het vuur van de Geest niet;

Ik zou dit nu willen loslaten en bij de vredeoffergave stilstaan. Laten we om te beginnen teruggaan naar de details van de vredeoffergave van vorige week:

Vayikra 3:3 En hij zal van het offer van de vredeoffergave een vuuroffergave nader tot יהוה brengen: al het vet dat de ingewanden bedekt of ermee verbonden is, 4 beide nieren (kilyah - כִּלְיָה) met het vet daaraan bij de zijden, en de bedekking van de lever (kaved - כָּבֵד), die hij met de nieren zal wegnemen. 5 Dan moeten Aaron's zonen het verbranden op het altaar op de brandoffergave dat op het brandend hout is, als een met vuur gemaakte offergave, een zoet aroma voor יהוה.

Bemerk dat het vet wordt weggesneden waardoor de ingewanden zichtbaar worden ... d.w.z. onze innerlijke motieven:

Hebrews 4:12 Want het woord van Yah is levend en krachtig, en scherper dan enig tweesnijdend zwaard, zelfs tot de scheiding tussen ziel en geest, en tussen verbindingen en merg doordringend, en is een onderscheider van de gedachten en voornemens van het hart.

De nieren en lever zijn organen die samenwerken om het bloed te filteren om het te zuiveren. Het Hebreeuws woord voor nieren (kilyah - כִּלְיָה) is ook een woord voor de "gedachten" (Psalm 26:2, NBG vertaalt met "hart"), niet de emoties. De "gedachten" moeten onze levens besturen en dat moeten wij op het altaar leggen om in staat te zijn onze wil aan יהוה's wil te onderwerpen. Iemand met een nierprobleem wordt vaak aangeraden om veel water te drinken. Het "water van het Woord" consumeren, is wat ons denken reinigt. Het Hebreeuws woord voor lever (kaved - כָּבֵד) is het woord voor "zwaar", "belangrijk" of "heerlijkheid". Wij moeten ook onze eigen heerlijkheid op het altaar leggen opdat wij daarna Hem kunnen verheerlijken.

Laat ons terugkeren naar onze parasha voor deze week en de aan de priesters gegeven informatie noteren betreffende de vredeoffergave die als een gave van dankzegging werd aangeboden:

Vayikra 7:11 Dit is de wet van het offer van vredeoffergaven die hij aan יהוה zal aanbieden: 12 Indien hij het aanbiedt als een dankzegging, dan zal hij, met het offer van dankzegging, ongezuurde/ongegiste koeken gemengd met olie aanbieden.

oil, unleavened wafers anointed with oil, or cakes of blended flour mixed with oil. 13 'Besides the cakes, as his offering he shall offer leavened bread with the sacrifice of thanksgiving of his peace offering. 14 'And from it he shall offer one cake from each offering as a heave offering to יהוה . It shall belong to the priest who sprinkles the blood of the peace offering. 15 ' The flesh of the sacrifice of his peace offering for thanksgiving shall be eaten the same day it is offered. He shall not leave any of it until morning.

These verses pick up where the verses in chapter 3 of Vayikra left off. There are actually three different types of peace offerings mentioned this week:

- **Thanksgiving**
- **Vow**
- **Free will**

Our study will focus around the thanksgiving offering. An animal is offered with a choice of grain/bread offerings. יהוה even has something to say about the way we come to Him in thanksgiving! Rav Sha'ul (Paul) alludes to these many breads:

1 Corinthians 10:17 For we, though many, are one bread and one body; for we all partake of that one bread.

There are several reasons why someone might bring an offering of thanksgiving:

- **Gratitude** to the Almighty for one's well-being
- **Abundance of joy** in their lives
- **Deliverance** from great danger
- **For יהוה's goodness**

The thanksgiving offering was not done for reasons of sin in a person's life, but to express a general gratefulness and thankfulness. In the giver's mind, he was the one up on the altar... giving up his own life, that he might rise up (in smoke) and become one with the Almighty:

Matthew 16:25 "For whoever desires to save his life will lose it, but whoever loses his life for My sake will find it.

Psalms 116:12 What shall I render to יהוה For all His benefits toward me? 13 I will take up the cup of salvation (Yeshua), And call upon the name of יהוה . 14 I will pay my vows to יהוה Now in the presence of all His people. 15 Precious in the sight of יהוה Is the death of His saints. 16 O יהוה , truly I am Your servant; I am Your servant, the son of Your maidservant; You have loosed my bonds.

ongezuurde wafels gezalfd met olie, of koeken van gemengde tarwebloem gemengd met olie. 13 Behalve de koeken, als zijn offergave zal hij met het offer van dankzegging, van zijn vredegeven, gezuurd/gegist brood aanbieden. 14 En daarvan zal hij één koek aanbieden, van elke offergave, als een opheffende offergave aan יהוה . Het zal toekomen aan de priester die het bloed van het vredeoffergave sprenkelt. 15 Het vlees van het slachtoffer van zijn vredeoffergave om dank te zeggen, zal dezelfde dag waarop het aangeboden is gegeten worden. Hij zal er niets van tot de morgen overlaten.

Deze verzen nemen de draad op waar die in hoofdstuk 3 van Vayikra losgelaten werd. Er worden deze week eigenlijk drie verschillende soorten vredeoffergaven vernoemd.

- **Dankzegging**
- **Gelofte**
- **Vrijwillig**

Onze studie zal zich richten op het dankzegging brengen. Een dier wordt aangeboden met bij voorkeur graan/brood offergaven. יהוה heeft zelfs iets te zeggen over de manier waarop we in dankzegging tot Hem naderen! Rav Sha'ul (Paulus) zinspeelt op deze vele broden:

1 Kor. 10:17 Want wij, ofschoon velen, zijn één brood en één lichaam; want wij allen hebben deel aan dat ene brood.

Er zijn verscheidene redenen waarom iemand een offergave van dankzegging zou kunnen brengen:

- **Dankbaarheid** tot de Almachtige voor iemands welzijn
- **Overvloedige vreugde** in hun leven
- **Verlossing** uit groot gevaar
- **Voor יהוה's goedheid**

De dankzegging offergave werd niet omwille van zonde gebracht, maar om een algemene erkentelijkheid en dankbaarheid uit te drukken. In de gedachte van de gever was hij dege-ne die boven op het altaar was ... zijn eigen leven afleggend, opdat hij (in rook) zou mogen opstijgen en één worden met de Almighty:

Mat. 16:25 "Want eenieder die verlangt zijn leven te redden zal het verliezen, maar eenieder die zijn leven ter wille van Mij verliest, zal het vinden.

Psalms 116:12 Wat zal ik aan יהוה teruggeven voor al Zijn weldaden aan mij? 13 Ik zal de beker van heil (Yeshua) opnemen, en de naam van יהוה aanroepen. 14 Ik zal mijn geloften aan יהוה betalen, nu in de tegenwoordigheid van heel Zijn volk. 15 Kostbaar is in de ogen van יהוה de dood van Zijn heiligen. 16 Echt oh יהוה , ik ben Uw knecht; ik ben Uw knecht, de zoon van Uw dienstmeisje; Gij hebt mijn banden losgemaakt.

In Psalm 116, we have the “death of the saint”, who has given up his life on the altar to become יהוה’s servant. Also, according to Vayikra 7:15, this sacrificed animal must be totally eaten in the same day. In order to eat all this, the offerer would declare a feast, inviting the priests and many other invited guests. This gives the one who brought the thanksgiving offering more opportunities to share his thankfulness. The meal itself becomes part of the process for everyone “drawing near”!

Psalm 107:22 Let them sacrifice the sacrifices of thanksgiving. And declare His works with rejoicing.

What else is it about the peace offerings that make them different than the others? The Hebrew word for sacrifice (zevach - זָבַח) seems to only be identified with one of these offerings.... the peace offering. In our Greek mindset, they all seem to be sacrifices...yet the others are all only referred to as offerings (korban), or a way of “drawing near”. The peace offering is also a korban, but why is it singled out as a sacrifice?

The root meaning of the word sacrifice (zevach - זָבַח) according to the Etymological Dictionary of Biblical Hebrew is “to nourish” or “to act for a higher purpose”. Let’s take a look at some verses that use this word:

Shemot 12:10 ‘You shall let none of it remain until morning, and what remains of it until morning you shall burn with fire...27 “that you shall say, ‘It is the Passover sacrifice (zevach - זָבַח) of יהוה, who passed over the houses of the children of Israel in Egypt when He struck the Egyptians and delivered our households.’ “So the people bowed their heads and worshiped.

This sacrifice (zevach) is the Passover Lamb! What else does Scripture say of this sacrifice?

Shemot 23:18 “You shall not offer the blood of My sacrifice with leavened bread; nor shall the fat of My sacrifice remain until morning.

Do you notice the similarities between the peace/thanksgiving offering sacrifice (zevach - זָבַח) and the Passover lamb sacrifice (zevach - זָבַח)? Both must be eaten the day they are sacrificed. Both are eaten with bread, however the Passover Lamb is only eaten with unleavened bread. Now there is something else you may not have caught. The Passover Lamb sacrifice is the only sacrifice in the Scripture that is called “My Sacrifice.” Is there a connection between the Passover Lamb and the Peace offering? I believe there is.

In Vayikra 6:9 (English Bible numbering), the word translated “hearth” or “burning” has two smaller letters that make up the Hebrew word:

In Psalm 116 hebben we de “dood van de heilige”, die op het altaar zijn leven heeft opgegeven om יהוה’s knecht te worden. Ook, volgens Vayikra 7:15, moest dit geofferd dier dezelfde dag helemaal opgegeten worden. Om dit allemaal te eten, zou de offeraar een feest afkondigen, de priesters en veel andere gasten uitnodigen. Dit geeft aan degene die de dankzegging offergave bracht meer gelegenheden om zijn dankbaarheid te delen. De maaltijd zelf wordt onderdeel van het proces voor iedereen om “die naderbij komt”!

Psalm 107:22 Laat hen de offers van dankzegging offeren, en verkondig Zijn werken met vreugde.

Wat is er nog meer dat de vredeoffergaven verschillend van de andere maakt? Het Hebreeuws woord voor slachtoffer (zevach - זָבַח) lijkt alleen maar met één van de offergaven geïdentificeerd te worden ... de vredeoffergave. In ons Grieks denken, lijken het allemaal slachtoffers te zijn... toch worden alle andere enkel als gaven (korban) aangeduid, of een manier van “naderen”. De vredeoffergave is ook een korban, maar waarom wordt het als een slachtoffer uitgekozen?

De wortel betekenis van het woord slachtoffer (zevach - זָבַח) is volgens de Etymological Dictionary of Biblical Hebrew “voeden” of “dienen voor een hoger doel”. Laat ons even naar enkele verzen kijken die dit woord gebruiken:

Shemot 12:10 ‘Gij zult er niets van overlaten tot de morgen, en wat ervan overblijft tot de morgen zult gij met vuur verbranden... 27 opdat gij zult zeggen, ‘Het is het Passeerslachtoffer (zevach - זָבַח) van יהוה, die voorbij ging aan de huizen van de kinderen van Israel in Egypte toen Hij de Egyptenaren sloeg en onze gezinnen bevrijdde.’ Derhalve boog het volk z’n hoofd en aanbad.

Dit slachtoffer (zevach) is het Passeerlam! Wat zegt de Schrift nog meer over dit slachtoffer?

Shemot 23:18 Gij zult het bloed van Mijn slachtoffer niet met gezuurd brood aanbieden; noch zal het vet van Mijn slachtoffer tot de morgen overblijven.

Merkt u de overeenkomsten op tussen het vrede/dankzegging slachtoffergave (zevach - זָבַח) en het Passeerlam slachtoffer (zevach - זָבַח)? Beide moesten gegeten worden op de dag dat zij geslacht werden. Beide worden met brood gegeten, alhoewel het Passeerlam enkel met ongezuurd/ongegist brood gegeten wordt. Nu is er nog iets anders dat u misschien niet opgevallen is. Het Passeerlam slachtoffer is het enige slachtoffer in de Schrift dat “Mijn Slachtoffer” genoemd wordt. Is er een verband tussen het Passeerlam en de Vredeoffergave? Ik geloof van wel.

In Vayikra 6:9 (6:2 volgens de Hebreeuwse versnummering), heeft het Hebreeuws woord dat met “haard” of “brandend” vertaald is, twee kleinere letters:

Irregular letters always have a special hidden teaching. This verse is the only place in the Scriptures where this word appears. The hearth was the center of the Hebrew family's life. I'd like to suggest that this hearth (the altar of sacrifices) is pointing us back to the individual family hearth where the Passover lamb was roasted. Only unleavened bread was to be eaten with the Passover Lamb. This would make sense since it is יהוה's sacrifice. Our peace offering is eaten with leavened and unleavened bread.

Now remember that the peace offerings are eaten by the one making the offering and shared by others as a sort of meal. The Israelites also shared in a similar meal before leaving on the Exodus. Is it too far out there to suggest that Yeshua, as the peace offering Passover Lamb was asking His disciples to feast with Him? Indeed, He was about to offer up Himself.

John 6:53 Then Yeshua said to them, “Most assuredly, I say to you, unless you eat the flesh of the Son of Man and drink His blood, you have no life in you. 54 “Whoever eats My flesh and drinks My blood has eternal life, and I will raise him up at the last day. 55 “For My flesh is food indeed, and My blood is drink indeed. 56 “He who eats My flesh and drinks My blood abides in Me, and I in him.

Let's try to recap the peace/thanksgiving offering and the Passover Lamb:

- Of the 5 types of Tabernacle offerings, only the Peace offerings are called sacrifices (Zevach - זֶבַח)
- The Passover lambs of Shemot 12 were called sacrifices (Zevach - זֶבַח)
יהוה actually called the lamb, “His sacrifice”
The family ate the lamb sacrifice, none to be left by morning
Eaten with unleavened bread (appropriate for יהוה's sacrifice)
Israelites were to “remember” this day (Shemot 13:3)
- The Peace offering/thanksgiving offering
The one who brought the offering shared his feast, none to be left by morning
The offering becomes the substitute for the giver –
The smoke from his good motives rises up to heaven
Eaten with unleavened and leavened bread
(appropriate for man's sacrifice)
“Remembering” and being thankful for יהוה's goodness
- Yeshua's Passover
Feast shared
Yeshua will become the Father's sacrifice - “His sacrifice” - Yeshua said they must eat “His flesh” (He offers Himself up to become the Peace offering)
Eaten with unleavened bread (His sinlessness)
This meal was to be a “remembrance” (1 Cor. 11:24)

I hope that you can see the connections between Yeshua, the Passover Lamb and the Peace offering. By offering

Onregelmatige letters hebben altijd een speciale verborgen onderwijzing. Dit vers is de enige plaats in de Schrift waar dit woord voor komt. De haard was het middelpunt van het Hebreeuws familiaal leven. Ik zou willen suggereren dat deze haard (het offeraltaar) ons terugwijst naar de individuele familienhaard waarop het Passeerlam gebraden werd. Enkel ongezuurd brood mocht met het Passeerlam gegeten worden. Dit is nog zo gek niet aangezien het יהוה's slachtoffer is. Onze vredeoffergave wordt gegeten met gegist en ongegist brood.

Nu, bedenk dat de vredeoffergaven gegeten worden door degene die de offergave brengt en met anderen gedeeld als een soort maaltijd. De Israëlieten deelden ook in een gelijkwaardig maal vóór de uittocht van de Exodus. Is het te ver gezocht te suggereren dat Yeshua als het vrede gevende Passeerlam Zijn discipelen vroeg met Hem te feesten? Inderdaad stond Hij op het punt Zichzelf op te offeren.

Joh. 6:53 Toen zei Yeshua tot hen: “Ten stelligste zeg Ik tot jullie, tenzij jullie het vlees van de Zoon des Mensen eten en Zijn bloed drinken, hebben jullie geen leven in jullie. 54 “Wie Mijn vlees eet en Mijn bloed drinkt heeft eeuwig leven, en Ik zal hem oprichten op de laatste dag. 55 “Want Mijn vlees is inderdaad voedsel, en Mijn bloed is inderdaad drank. 56 “Hij die Mijn vlees eet en Mijn bloed drinkt vertoeft in Mij, en Ik in hem.

Laat ons proberen om de vrede/dankzeggingsoffergave en het Passeerlam samen te vatten:

- Van de 5 soorten tabernakeloffergaven, worden enkel de Vrede offergaven slachtoffers genoemd (Zevach - זֶבַח)
- De Passeerlammeren van Shemot 12 werden slachtoffers genoemd (Zevach - זֶבַח)
Eigenlijk noemde יהוה het lam, “Zijn slachtoffer”
De familie at het offerlam, niets mocht tot de morgen overblijven
Gegeten met ongezuurd brood (passend voor יהוה's slachtoffer)
Israëlieten moesten deze dag “herdenken” (Shemot 13:3)
- De Vredeoffergave/dankzeggingsoffergave
Degene die de offergave bracht deelde zijn feest, er mocht niets overblijven tot de morgen.
De offergave wordt de vervanging voor de gever - De rook van zijn goede motieven stijgen op naar de hemel
Gegeten met ongezuurd en gezuurd brood (passend voor slachtoffer van de mens)
“Herdenking” en dankbaar zijn voor יהוה's goedheid
- Yeshua's Passeren
Feest gedeeld
Yeshua zal Vader's slachtoffer worden - “Zijn slachtoffer” - Yeshua zei dat zij “Zijn vlees” moesten eten (Hij offert Zichzelf op om de Vredeoffergave te worden)
Gegeten met ongezuurd brood (Zijn zondeloosheid)
Deze maaltijd moest een “herinnering” zijn (1 Kor. 11:24)

Ik hoop dat je de verbindingen kunt zien tussen Yeshua, het Passeerlam en de Vredeoffergave. Door “Zijn vlees” aan te

“His flesh”....the Peace offering.... at the Passover meal, Yeshua was offering “Peace” to His followers. And check out the very first word He said when He made His appearance to the disciples after His resurrection:

John 20:19 the doors were shut where the disciples were assembled, for fear of the Jews, Yeshua came and stood in the midst, and said to them, “Peace be with you.”.... the disciples were glad when they saw Adonai. 21 So Yeshua said to them again, “Peace to you! As the Father has sent Me, I also send you.”

And again...

John 20:26 And after eight days His disciples were again inside, and Thomas with them. Yeshua came, the doors being shut, and stood in the midst, and said, “Peace to you!”

The disciples continued on with the message:

Acts 10:36 “The word which Yah sent to the children of Israel, preaching peace through Messiah Yeshua — He is Adonai of all —

Romans 5:1 Therefore, having been justified by faith, we have peace with Yah through our Adonai Messiah Yeshua,

Galatians 1:3 Grace to you and peace from Yah the Father and our Adonai Messiah Yeshua,

Today we are the Tabernacle of יהוה. We must continue to offer the peace offering of thanksgiving, sharing the good news (perhaps in a meal) with others:

2 Corinthians 2:14 Now thanks be to Yah who always leads us in triumph in Messiah, and through us diffuses the fragrance of His knowledge in every place.

Hebrews 13:15 Therefore by Him let us continually offer the sacrifice of praise to Yah, that is, the fruit of our lips, giving thanks to His name.

Colossians 3:15 And let the peace of Yah rule in your hearts, to which also you were called in one body; and be thankful.

Hebrews 12:14 Pursue peace with all people, and holiness, without which no one will see Adonai:

Is it any wonder as we pursue the peace of יהוה, that the enemy has perverted the concept of peace in our world? Consider the so called “peace treaties” that we make with our enemies.... giving away the

bieden... de Vredeoffergave... bij het Passeermaal, bood Yeshua Zijn volgelingen “Vrede” aan. En controleer het allereerste woord dat Hij zei toen Hij Zich na Zijn opstanding aan de discipelen toonde:

Joh. 20:19 ... de deuren waren gesloten waar de discipelen vergaderd waren, uit angst voor de Joden, Yeshua kwam en stond in het midden, en zei tot hen: “Vrede zij met jullie.”.... de discipelen waren blij toen zij Adonai zagen. 21 Dus zei Yeshua nogmaals tot hen: “Vrede aan jullie! Zoals de Vader Mij gezonden heeft, zend Ik ook jullie.”

En weer...

Joh. 20:26 En na acht dagen waren Zijn discipelen weer binnen, en Thomas met hen. Yeshua kwam, de deuren gesloten zijnde, en stond in het midden, en zei, “Vrede aan jullie!”

De discipelen gingen door met de boodschap:

Hand. 10:36 “Het woord dat Yah zond tot de kinderen van Israel, vrede predikend door Messiah Yeshua – Hij is Adonai van allen –

Rom. 5:1 Daarom, gerechtvaardigd geworden door geloof, hebben wij vrede met Yah door onze Adonai Messiah Yeshua,

Gal. 1:3 Genade aan jullie en vrede van Yah de Vader en onze Adonai Messiah Yeshua,

Vandaag zijn wij de Tabernakel van יהוה. Wij moeten verdergaan met de vredeoffergave van dankzegging aan te bieden, het goede nieuws te delen met anderen (misschien bij een maaltijd):

2 Kor. 2:14 Nu dank zij aan Yah die ons altijd in overwinning leidt in Messiah, en door ons de geur van Zijn kennis in elke plaats verspreidt.

Hebr. 13:15 Daarom laat ons door Hem onophoudelijk de opoffering van lof tot Yah aanbieden, dat is, de vrucht van onze lippen, dank gevend aan Zijn naam.

Col. 3:15 En laat de vrede van Yah in jullie herten regeren, waartoe jullie ook in één lichaam geroepen werden; en wees dankbaar.

Hebr. 12:14 Jaag vrede na met alle mensen, en heiligheid, waar zonder niemand Adonai zal zien:

Is het een wonder als wij de vrede van יהוה nastreven, omdat de vijand het begrip van vrede in onze wereld misvormd heeft? Denk aan de zogenaamde “vredeverdragen” die we met onze vijanden sluiten... het land van de Almach-

land of the Almighty and ignoring His commands. A world unable to make peace watches the deliberate slaughter of human “sacrifices” (suicide bombers). Torah instructions for the sprinkled blood are replaced with the splattered blood of innocent children, and the elderly. Residents in fanatic Islamic communities hand out candy and “give thanks” for atrocious murders.

Truly the world has been turned upside down. Still we find hope in His promises!

Isaiah 26:3 You will keep him in perfect peace (*shalom, shalom*), Whose mind is stayed on You, Because he trusts in You. 4 Trust in יהוה forever, For in YAH (יה), יהוה, is everlasting strength.

Philippians 4:7 and the peace of Yah, which surpasses all understanding, will guard your hearts and minds through *Messiah Yeshua*.

Daily, let's keep our fire stoked that we may enter into His Presence with the proper attitude:

Psalm 100:4 Enter into His gates with thanksgiving, And into His courts with praise. Be thankful to Him, and bless His name (שְׂבַח בְּרַכּוֹת).

Shabbat Shalom!

Ardelle

tige weggevend en Zijn geboden negerend. Een wereld die onbekwaam is om vrede te bewerken ziet de weloverwogen slachting van menselijke “slachtoffers” (zelfmoord bomaanslagen). De Thora instructies voor het gesprenkelde bloed worden vervangen door de plassen bloed van onschuldige kinderen, en bejaarden. Ingezetenen van fanatieke Islamitische gemeenschappen delen snoep uit en “danken” voor afschuwelijke moorden.

Echt, de wereld werd ondersteboven gekeerd. Toch vinden we hoop in Zijn beloften!

Jes. 26:3 Gij zult hem in volkomen vrede (*shalom, shalom*) bewaren, Wiens gedachte op U gevestigd is, Omdat hij op U vertrouwt. 4 Vertrouw op יהוה voor altijd, want in YAH (יה), יהוה, is eeuwige kracht.

Fil. 4:7 en de vrede van Yah, die alle begrip overstijgt, zal uw harten en gedachten bewaren door *Messiah Yeshua*.

Laten we dagelijks, ons vuur aangewakkerd houden opdat wij met de juiste houding kunnen binnengaan in Zijn Aanwezigheid:

Psalm 100:4 Gaat in Zijn poorten met dankzegging, en in Zijn voorhoven met lof. Wees dankbaar tot Hem, en zegen Zijn Naam (שְׂבַח בְּרַכּוֹת שְׂבַח).

Shabbat Shalom!

Ardelle